hebben op uitgezoefend, dat moet nog worden uitgemaakt.

●●●

EEN NIEUWE PRESIDENT GEKOZEN.

Dinsdag namiddag kwamen de Senaat- en Kamerleden te Versailles in Congres bijeen, om over te gaan tot de kiezing van een nieuwe President.

Er waren vier kandidaten : De heeren Albert Lebrun, voorzitter van den Senaat ; Painlevé, oud-minister ; Paul Faur, volksvertegenwoordiger, algemeen secretaris der socialistische partij, en Marcel Cachin, communist volksvertegenwoordiger.

Daar M. Painlevé echter zijne kandidatuur had terug getrokken, bleven er slechts drie kandidaten.

De uitslag der stemming was als volgt :

Stemmenden	826
Witte of ongeldige briefjes	49
Geldige briefjes	777
Absolute meerderheid	389

De stemmen werden aldus verdeeld :

M. Lebrun	639 (toej.)
M. Paul Faure	114
M. Painlevé	12
M. Cachin	8
Verscheidene	10

Bijgevolg werd de heer Lebrun tot voorzitter der Fransche Republiek uitgeroepen.

De nieuwe President

der Fransche Republiek, de heer Albert Lebrun, werd geboren op 29 Augustus 1871 te Mercy-le-Haut, bij Metz, waar zijn vader boer was.

Het is de schoone zijde van de democratie dat zij de standen gelijk maakt, ook om tot de hoogste ambten in den Staat op te klimmen. De zoon van een aardewerker, Paul Doumer, wordt als hoofd van den Staat opgevolgd door Albert Lebrun, zoon van een boer.

Alleen dit verschil was er : de ouders van Doumer waren dood arm ; die van Lebrun waren welstellend ; Paul Doumer moest op 14 jaren als leerjongen in dienst van een graveur en bereikte door zelfstudie een hoogeren stand in de wereld ; de ouders van Albert Lebrun konden hun zoon laten studeeren zoolang hij wilde.

De jonge student legde in 1892 met lof het eindexamen af aan de Polytechnische school en studeerde toen verder aan de Ecole des Mines, die hij in 1896 verliet met het diploma van mijningenieur, in welke hoedanigheid hij in Staatsdienst trad.

Ingenieur Lebrun maakte al spoedig naam in de geleerde wereld, verwierf een prijs van de Academie van Wetenschappen en geraakte bekend door uitgegeven studies over spoor- en mijnwezen.

Kort nadien werd hij benoemd tot hoogleeraar aan eene handelshoogeschool.

Zooals men ziet eene schitterende loopbaan op wetenschappelijk gebied, eene loopbaan die den trots zijner ouders heeft uitgemaakt.

●●●

De politieke loopbaan van den nieuwen President begon in 1900, toen hij lid der Kamer verkozen werd, waarvan hij in 1904 en 1905 griffier was. In 1913 werd hij ondervoorzitter.

In het ministerie Caillaux van 1911 werd hij minister van kolonien, welke functie hij behield in het kabinet Poincaré van 1912 en het kabinet Doumergue van 1913-14.

In het kabinet Clemenceau werd hem in 1917 het blokkado-ministerie toevertrouwd en na den oorlog, van 1918-19 het ministerie voor de bevrijde gebieden.

In 1920 werd Lebrun in den Senaat gekozen, waar hij verslaggever voor legger- en kolonïale zaken werd.

Hij is een vriend van Poincaré. Bekend is zijn standpunt, dat alleen het leger Frankrijk de zekerheid van vrede kan geven.

M. Lebrun is getrouw gebleven aan de katholieke opvoeding die zijn ouders hem gaven en is praktikeerend gelooviger.

●●●

DE PLECHTIGE BEGRAFENIS,

Donderdag heeft de plechtige begrafenis van President Doumer plaats gehad.

Ten 8 ure Donderdag morgen verliet de rouwstoet het Elyseum, waar heer Lebrun, nieuwe president der Fransche republiek, om half acht was toegekomen. Ten 7.45 ure kwam Z. M. Koning Albert aan, die Woensdag avond na 11 ure te Parijs toekwam, in gezelschap van heer Renkin en Magniette, persoonlijken vriend van heer Doumer.

Op heel den doortocht is de rouw algemeen : de straatlantaarns branden en zijn met rouwfloers omhuld ; evenals de verschillende beelden langs de straten.

Aan ieder huis hangt de Fransche vlag halfstok en de heele stad heeft hetzelfde droevig en pijnlijk uitzicht als bij de lijkplechtigheden van de maarschalken Foch en Joffre. Het stadhuis was geheel in rouw.

Achter den lijkwagen met het stoffelijk overschot van heer Doumer, volgen de familie, de vrienden van den afgeëvigde, het militaire huis, heer Lebrun, nieuwe president der republiek, Koning Albert van Belgie, de prins van Wales, graaf d'Aoste, van Italie, vervolgens al de afgevaardigden [illegible] ten die in de onmogelijkheid waren persoonlijk aanwezig te zijn.

Verder volgen de ondervoorzitter van den Senaat, heer Bouisson, voorzitter der Fransche Kamer, het diplomatieke korps, het volledig bureel van Senaat en Kamer, nog vreemde afgevaardigden en afgevaardigden van de geconstitueerde korpsen,

De prins van Waales, vertegenwoordiger van koning Georges van Engeland. Minister Mac Donald, junior, werd door zijn vader gezonden als vertegenwoordiger der Engelsche regeering.

Te 9 ure komt de lijkstoet toe in de grootsche kathedraal « Notre Dame ». Onder het luiden der klokken en enkele schitterende improvisaties op het orgel, begint de intocht in den gewijden tempel, intocht die haast een uur duurt, zoodat even voor 10 ure de plechtige dienst aanvangt.

De Notre Dame ziet er van binnen en van buiten uit gelijk bij de vorige nationale begrafenissen. De drie hoofdingangen gaan schuil onder hemelhooge gordijnen, zwart met zilveren randen.

De dienst wordt geleid door cardinoalaartsbisschop Verdier, die ook de absoute zingt. Rondom de catafalk hebben de hooge overheden plaats genomen. In de eerste plaats de president van de republiek, ministers en buitenlandsche prinsen en afgezanten, bij wie Koning Albert, de prins van Wales en een Servische prins,

De catafalk praalt in een wemeling van kaarsen.

De Mis wordt opgeluisterd door prachtige miszangen, uitgevoerd door een kinder- en mannenkoor. De homogeenitert der stemmen vooral is prachtig, de koren worden afgewisseld door een machtige mannenstem.

Indrukwekkend zijn deze zangen en het machtig orgelmuziek dat weerklinkt in de wijdsche bogen der kathedraal.

Eerst wordt het « Requiem » gezonden waarna gezamenlijk het « Kyrie » aangeheven wordt door het koor, afgewisseld door de solo-mannenstem.

Daarna volgt het innig schoone en troostvolle « Dies irae ». Het « Sactus » wordt aangeheven, begeleid door het dreunende orgel en kletterend klaroengeschal.

Na het « Agnus Dei », nogmaals door het koor gezongen, worden de Absouten gegeven.

Na den dienst werd het stoffelijk overschot van den president uit de grootsche kathedraal gedragen, terwijl het koor het zoo schoone gezang « In Paradisum » aanheft, en de zware doodsklok hare tonen laat galmen over de in rouw gedompelde stad Parijs.

En intusschen trekt de lijkstoet naar het Pantheon.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — **Concordia.** — KONINKLIJKE MAATSCHAPPIJ « ST SEBASTIAAN ». — Zondag il. 8 Mei was het nogmaals feest onder onze schutters, ter gelegenheid van het « Koning » schieten. Bijna alle leden namen er aan deel en rond kwart voor drie begon den strijd. Aan den Heer Camille Plugers, de Koning van nog enkele stonden, viel de eer te beurt den eersten pijl te lossen. Na een uur van hevig bombardement op het bonijde doel, werd den vogel afgeschoten door den Heer Guillaume Melaet. De nieuwe Koning was geboren. Onder groot gejuich en kreten van gelukwenschen werd hem de « Koningsmedalie » op de borst « geplek ». Ook zijne achtbare gade deelde in dit succes.

Of er gefeest werd behoeft niet gezegd, want het was immers onzen heerbergbaas. Eene blijde stemming heerschte er tot den avond, en iedereen was voldaan over het gezellig feest.

Er dient gezegd, dat de Maatschappij « St-Sebastiaan », een der bloeiendste afdeelingen is der Concordia, welke immer nieuwe leden telt. En nu uitgekeken naar een nieuw feestje, want « Rust roest ».

— **De leening van 320.000 fr.,** door de stad Tongeren uitgeschreven, is op drie dagen tijds volledig gedekt geweest ; men heeft aan al de aanvragen niet kunnen voldoen en steeds nog komen personen zich bij den H. Gemeente Ontvanger aanbieden om in te schrijven.

Binnen een tweetal maanden zal de tweede reeks der stads leening, ook van 320.000 fr. uitgegeven worden in dezelfde voorwaarden. Van nu af aan kunnen de personen, die verzeloord willen zijn een deel der tweede reeks te bekomen, zich bij den H. Meesen, Gemeente Ontvanger, 18de [illegible] ven.

Medegedeeld.

Vraagt likeuren FRIJNS, HASSELT

— **V. K. R. J.** — « De Burgerjeugd » afd. Tongeren nodigt het publiek uit tot een bezoek aan haar tentoonstelling van kunstwerken en dameshandwerken, in het secretariaat, Wijngaardstraat, 14, op Zondag 15 en Maandag 16 Mei van 11 tot 12.30 uur en van 2 tot 6 uur.

De entréeprijs is 1 fr.

De entréekaart bevat 1 nummer en geldt als lot voor de loterij van verschillende tentoongestelde voorwerpen. De winnende nummers dier trekking worden toekomende week in dit blad bekend gemaakt.

De meisjes van de Burgerstand die nog [illegible] van de Burgerjeugd [illegible] verzocht zich zoo spoedig mogelijk bij deze organisatie aan te sluiten, en zoo de Katholieke Actie in onze stad mede tot grooter bloei te brengen.

Het Bestuur.

— **De zevenjarige feesten te Tongeren.** — VAN 10 TOT 17 JULI 1932. — Tongeren is de oudste stad van Belgie. De Romeinsche omheining en de middeleeuwsche muren, waarvan tot heden een aanzienlijk deel is bewaard gebleven, getuigen nog van hare macht in vroeger eeuwen. Doch hooger dan hare tijdelijke glorie, die shimmert in hare puinen, stijgt haar blijgebleven roem van het bovennatuurlijke leven.

Tongeren is de bakermat van het geloof geweest voor heel ons vaderland en zijn omgeving. Binnen hare muren stond haar eerste bisschopszetel. St-Maternus was haar eerste kerkvoogd.

Over het tijdstip, waarop St-Maternus heeft geleerd vallen de geschiedschrijvers niet samen, iets waarover niemand twijfelt is, dat hij de heilbrenger onzer voorvaderen was. Hij bracht hun het geloof in de twaalf artikelen en de vereering der H. Moeder Gods.

Boven den zuidelijken ingang der Basiliek, is een beteekenisvol beeldwerk aangebracht. Twee tafereelen : onder, een bisschop, die spreekt voor het volk ; 't is de bekeering van de Tongenaren door de prediking van hun eersten bisschop. Boven : de Moeder Gods, vereerd door de bekeerlingen.

Nergens zouden deze voorstellingen beter aangebracht zijn geworden. 't Is daar immers, in de nabijheid van de versterking, dat St-Maternus preekte, en dat hij het eerste bedehuis oprichtte ter eere van O. L. Vrouw.

De opvolgers van St-Maternus in Tongeren hebben een ruim tijdperk ingenomen. Hun geschiedenis verdwijnt alleszins in de duisternis der jaren, die ze zagen komen en heengaan. De beelden der HH. Navitus, Marcellus, Metropolus, Severinus, Florentinus, Martinus, Maximinus, Valentinus en Servatius staan in het altaar der Kruisbeuk aan den Epistelkant. In hun midden zien we St-Maternus staan in den bloei zijner jaren, in manhaftige houding, het hoofd gedekt met den mijter en omstraald met den lichtkrans der hemelingen. Met de linkerhand steunt hij op zijn kromstaf. In een zwierig en teevens machtig gebaar steekt hij de rechterhand uit, waarop eene gerk rust. De toeschouwer ziet onverwijld de figuur van den apostel. Hij is geen onbekende, hij is de onvermoeibare predikar van Gallie en Germanie, de beschermer van het aloude Aduatica Tungrorum.

De eerste bisschop van Tongeren, waarvan de geschiedenis met zekerheid een jaartal opgeeft, is St-Servatius. Hij stierf te Maestricht in 384.

Tot op den dag van vandaag bewaart Maestricht zijn heilig gebeente met dat van een zijner voorgangers de H. Martinus, apostel van Haspengouw, in een rijk relieknschrijn, de « noodkist » genaamd.

Men heeft nog geen enkel doorslaand bewijs kunnen aanhalen, dat St-Servatius den bisschopszetel te Maestricht zou gevestigd hebben. Al zijn opvolgers tot in de Middeleeuwen, noemen zich bisschop van Tongeren, waar ze dan ook leefden en stierven.

Sinds een paar jaren plaatst men het borstbeeld van St-Servatius, bij gelegenheid van zijn feest, op het altaar der bisschoppen van Tongeren. En waar zou het wel beter kunnen stlan op dien dag, dan voor St-Maternus en de andere kerkvoogden alsof St-Servatius de reeks wilde sluiten van hen, die in Tongeren verbleven ? Daar toen vierden zij de heilige geheimen en onderwezen zij het volk. Waar nu de geloovigen knielen om de H. Communie te ontvangen stond hun altaar en hun bisschopszetel.

Door de eerste bisschoppen was een bloei[illegible] geloof, dat de heidenen hadden aangenomen, bleef niet besloten binnen de zward muren.

Wanneer de kristenheid op hechte grondvesten was gebouwd, kwamen ook de eerste bloesems van heiligheid den schat van het geloof versterken. Al de bisschoppen, die te Tongeren zeteiden, kwamen hoogst waarschijnlijk uit den vreemde. Doch den roem der bisschoppelijke waardigheid wordt reeds te dien tijde gedragen door een inboorling der sted. De H. Evergislus is een kind van Tongeren. Hij werd bisschop van Keulen en legde tusschen zijn vaderstrond en zijne bisschopsstad een verband, dat nu nog niet is verdwenen. Uit den hemel zal hij de Pelgrims van het Rijnland geleiden ter heiligdomvaart naar Tongeren. En de klokken van de domkerk van Keulen zullen met die der Basiliek van Tongeren een half uur lang zingen ter eere van Gods lieve heiligen en van hun aller Koningin Maria.

Men kan zich maar slecht eene heiligdomsvaart voorstellen, waar geen bisschoppen bij aanwezig zouden zijn. Telkenmalen er eene plaats greep te Tongeren waren er verscheidene kerkvoogden tegenwoordig. De feestelijkheden in Juli zullen nochtans een nooit gekenden luister hebben, niet alleen door hunne versieringen, maar ook door het aantal bisschoppen en bedevaarders.

Bijna heel het episcopaat van Belgie zal naar Tongeren komen en zelfs eenige bisschoppen van nabijgelegen bisdommen. Het doet ons deugd nu reeds een lijst te kunnen geven van hunne Excellenties, die hunne aanwezigheid hebben toegezegd :

Mgr. Van Roey, Kard. Aartsbisschop van Mechelen.

Mgr. Micara, Pauselijke Nuntius te Brussel.

Mgr. Kerkhofs, bisschop van Luik.
Mgr. Heylen, bisschop van Namen.
Mgr. Cawet, hulpbisschop van Namen.
Mgr. Rasneur, bisschop van Doornik.
Mgr. Coppieters, bisschop van Gent.
Mgr. Lamiroy, bisschop van Brugge.

Voegen wij daar bij nog :

Mgr. Lemmens, bisschop van Roermond.
Mgr. Vogt, bisschop van Aken.

Hoogstwaarschijnlijk is deze lijst onvolledig en zal ze nog langer worden door de nog bijkomende namen.

Uit deze lijst kan men reeds opmaken, welke hooge waardeering het kerkelijk gezag heeft voor de plechtigheden eener heiligdomvaart. Gelijk voorheen zijn het nu ook nog de bisschoppen, die den toeslependen stroom van godsdienstzin in beweging brengen. Hun vroomheid zet het volk op de baan der heiligdommen. In lange processien en dichte drommen sturen ze hun diocesanen naar de genadeoorden, om op die bevoorrechte oorden hun geloof te belijden, Maria te eeren en hun heilige noodhelpers te aanroepen.

Dit jaar is Tongeren de aangeduide plaats der groote bedevaarten. Voor de Tongenaren zal het een overheerlijk schouwspel zijn al de genoemde kerkvoogden door de straten te zien gaan. Voor de pelgrims zal het een zoete voldoening van hun eigen bisschop terug te vinden in de stad, waarvan ze zoo vaak hoorden spreken.

Wie een weinig vereering heeft voor de vaderlandsche heiligen, kan Tongeren's heilige bisschoppen niet uit het oog verliezen. Van waar de bedevaarder ook moge komen, hij zal hier de relieken vereeren of de nagedachtenis vieren van hen, die in zijn dorp of stad of streek de patroon of beschermer is.

De Pelgrim kome uit Oost- of West-Vlaanderen of uit Henegouwen, hij zal zich gedenken, dat de groote apostel zijner voorvaderen, de H. Amandus bisschop van Tongeren was. Dat hij kome uit het meest verborgen dorpje der Ardennen, het zal hem aangenaam zijn hier den naam te hooren van zijn geliefden volksheilige, de H. Remaclus, Bisschop van Tongeren. Laat hem komen uit de Maasgouw, Kempen of Hageland, hij zal zich herinneren, dat de H. Evangeliespreker Lambertus ook hier thuis behoort.

Van al die heilige bisschoppen, van hun voorgangers of opvolgers, te talrijk om te noemen zweeft de gedachtenis boven de stad Tongeren. Van velen rust een deel hunner overblijfselen in den schat der basiliek, van de anderen worden ze elders zorgvuldig bewaard. In den hemel zijn hun zielen vereenigd en vormen ze een groep voor Gods troon. Ze vergeten de plaats niet waar ze leefden en waar hunne namen voortleven van geslacht tot geslacht. De Heer sloot met hen een verbond van vrede; Hij maakte ze tot gezagvoerders van ons volk : de waardigheid van hun priesterschap blijft in eeuwigheid.

De heilige bisschoppen waren werktuigen in de handen van den goeden God. De wondere stuwkracht van het H. Evangelie, die hun werken deed gedijen, verandert niet. Ze blijft altijd even jeugdig en frisch. Na zooveel eeuwen is ze onvervalscht tot ons gekomen, opdat ook wij de gelukkige deelgenooten er van zouden zijn. Gelijk ze weleer uit Tongeren ging ter vervovering der zielen, zoo zal ze nu het volk van heinde en verre naar Tongeren doen komen, om het te doen bidden op de plaats waar de eerste tempel staat der zoete en lieve Moeder Gods,

SERVITA.

— **Werkzaamheden van Limburgsch Geschied- en Oudheidkundig Genootschap (S. S. L. L.)** — Op Dinsdag 17 Mei, van 10 u. 's morgens tot 6 u. 's avonds, ontvangt Tongeren het bezoek der Normaalschool voor regentessen van Antwerpen, onder leiding van leeraar Van Roosbroeck, doctor in geschiedenis. Namens Geschied- en Oudheidkundig Genootschap zal M. Sengers deze studiereis rondleiden en den noodigen uitleg over Romeinsche en andere oudheden geven.

GROOTE BEDEVAARTEN « VIATOR »
28, Kemmelberglaan, 28, BRUSSEL

Partikuliere en Huwelijkscreizen — alle landen —
GROEPREIZEN

LISIEUX 17 en 31 Mei.
LOURDES 25 Mei en 5 Juni
ROME (Italie) 18 Augustus.

— **Kajotters.** — Zaterdag en Zondag a. s. gaan onze Kajotters bedevaart naar Scherpenheuvel en.... te voet a.u.b. samen met het Christen Werkersverbond vertrekken ze Zaterdag avond, te 8 u. ongeveer ten einde allen de H. Mis en Communie op te dragen Zondag morgen bij Ons Lieve Vrouwke.

Dat zijn bazen die wat anders durven dan op de Markt staan plukten en schreeuwen. Die durven toch nog toonen dat de Tongenaren meer over hebben voor O. L. Vrouw dan men wel meent en spijt allen aanval.

Proficiat... en goede reis !

— **Kath. Boekerij, Korverstraat, 1, Tongeren.** — Maandag, Pinkstermaandag zullen onze talrijke geachte lezers opnieuw de boeken ter uitleening kunnen ontvangen. Door bijzondere hulp, zijn we eindelijk in 't bezit geraakt van talrijke series nieuwe allerhande boekwerken, zoo romans als wetenschappelijke of godsdienstige. Volledige series van schrijvers als Conscience, Jules Verne, Lavki, Vermeulen, Claes, enz. zullen genoeg lezers lokken.

Het weze nochtans gezegd dat Katholieke ouders alleen en uitsluitend boeken in huis willen uit een gecontroleerde boekenreeks en niet uit zoogenaamde onpartijdige of andersdenkende boekerijen. Te veel ligt er in de lezing van een boek om zoo maar alle Katholieke principen voor de zwijnen te werpen. Niemand zal nog achterblijven als we zeggen dat we de voordeeligste voorwaarden voor onze lezers veil hebben. Allen op voorhand welkom.

Open Maandag van 10 tot 12 u. Voorts Zondagen van 10 tot 12 u. Donderdagen van 6 tot 8 uren.

NAT. BELGISCHE LENTEBEDEVAART

50e jaar — Van 10 tot 18 Juni.

Hulpbureel voor Limburg : Groote Markt, 9 Tongeren.

Nog eenige dagen scheiden ons van ons vertrek naar Lourdes. Van uit alle hoeken van Limburg zijn de inschrijvingen talrijk toegekomen. Doch we beschikken nog over eenige plaatsen, en daarom sturen we nog een laatsten en dringenden oproep tot al diegenen die nog willen meegaan. We verzoeken hen zich zoo spoedig mogelijk te willen aangeven.

We mogen ook niet uit het oog verliezen dat dit jaar een jubeljaar is, en dat we dit te Lourdes plechtig willen vieren.

De inschrijvingen moeten ingezonden worden voor 20 Mei. Na dien datum worden de prijzen met 10 frank verhoogd. Op 26 Mei worden de lijsten definitief gesloten. Het is dus tijd een beslissing te nemen.

Alle inlichtingen zijn te bekomen op ons bureel, Groote Markt, 9, Tongeren. Tel. 194. Postcheck 78952, of bij de EE. HH. Pastoors of bij de briefwisselaars.

EEN PAARD VOOR 6 Fr.

Ter gelegenheid der GROOTE PAARDENKOERSEN, welke zullen plaats hebben te St-Truiden, op *Zondag 22 Mei te 2 1/2 u.* en voor dewelke reeds talrijke deelnemers zijn ingeschreven, zal er een groote MOSIELOOZE TOMBOLA, plaats hebben.

PRIJS : Het volbloedpaard NELLY, 3 jaar oud.

Het ingangsticket dient als nummer voor de tombola.

VOOR UW KEUKEN
gebruikt
BEERINGEN
KOLEN
Dienst van Verkoop
22, Boulevard Bischoffsheim,
BRUSSEL.

DIETSCH-HEUR. — **Muziekfeest.** — Zondag 26 Juli a.s. richt onze Fanfare 'n schitterend festival in. Zij die reeds aan dergelijke feestelijkheden bij ons deelnamen, weten best hoe die van Heur dat kunnen. Aan eerlijk vermaak en blije vreugde zal het zeker niet ontbreken. 'n Lekkere pint « Edelquell », 'n parelend glaasje Spa, 'n geurende sigaar zullen er niet het minste toe bijdragen om de bezoekers aangenaam te vergasten, 't Juli-zonneke ook zal willen van de partij zijn en de feststemming zoo mogelijk nog vermeerderen.

Liefhebbers van 'n paar uren heerlijke geneugten houden het zich voor gezegd.

BOMMERSHOVEN. — Bij gelegenheid der kermis op 29 Mei e.k. zullen er plaats hebben :

a) Een groote velokoers voor onderbeginnelingen, 700 fr. prijzen en premien verdeeld als volgt : 175 fr. en beker, 150, 100, 80, 60, 40, 30, 20, 10 en 10 fr.

Wegwijzer : Bommershoven, Borgloon, St-Truiden, Areye, Vechmael, Bommershoven en 2 klassementen van 10 km. op weide. Vertrek om half drie.

b) Een prachtig turnfeest te geven door de Turnafdeeling van Borgloon, die reeds meermaals bewezen heeft dat ze op korten tijd flink werk kan verrichten.

Inkomgeld 3 fr. Iedereen houde dus dien namiddag vrij om naar Bommershoven te komen.

Het bestuur blijft natuurlijk niet verantwoordelijk voor gebeurlijke ongevallen en behoudt zich alle rechten voor in geval van slecht weder of andere onvoorziene moeilijkheden.

Gij hebt **gevoelige voeten.**
Gij lijdt aan **verkortingen van een been**
of **misvorming** van de voeten.
LAAT DAN
uwe schoenen op maat maken
bij den SPECIALIST
LOUWETTE
rue des Clarisses, 21, LUIK
(Begeeft zich ten huize op aanvraag).

RUTTEN. — De velokoers en ringsteken te paard en per velo, aangekondigd op 29 Mei, zal plaats hebben op Zondag 5e Juni.

Het Bestuur.

MENGELWERK VAN DE « POSTRIJDER »

— 56 —

DE BOETE

NAAR HET ENGELSCH

« De meeste van allen achten mij, en trachten mijne vrienden te zijn, enkel en alleen, omdat zij weten dat ik geld heb, dat mijne fortuin bijna onschatbaar is. In den tijd dat zij echter dachten dat het gedaan was met mijn rijkdom, in den tijd toen zij veronderstelden, dat vader slechte zaken gemaakt had en op den rand van den afgrond stond, toen hadden zij mij niet meer noodig, toen zochten zij mijn gezelschap niet meer. Eens dat ik geene erfgename van een dergelijke fortuin meer was, was ik ook niet meer waardig eene vriendin van die lieden te zijn.

« Goedwedervrienden zijn zij, goedwedervrienden in den echten zin des woords. Van dat soort, die bereid zijn te glimlachen, wanneer zij denken dat het beter is u alleen te laten wanneer gij behoefte aan schreien gevoelt. Hadde ik alles toch maar vroeger geweten... hadde ik toch maar slimmer geweest in mijn vroegerer tijd !

Maar op dit pogenblik wist zij tenminste alles. En dat was drie kwaart gewonnen van allen wat er nog op het spel kon staan. Nu tenminste kon zij gezond oordeelen, hoefde zij niet meer te vreezen dat zij nog misstappen zou gedaan hebben.

Bij het diner had John Tyndall, vader en moeder Jephcott, ieder aan een zijner zijden. Margaretha was recht tegenover haar vader gezeten, aan het andere uiteinde der tafel. Aan hare linkerhand zat Augustus Beccerley, die niet ophield van het meisje gedurig aan allerlei vleierijen in het oor te fluisteren.

— Mag ik u eens iets zeggen Meg, zoo sprak hij nu, iets, dat eerlijk niets meer dan de echte, zuivere waarheid is ? Vandaag zijt gij waarlijk weergaloos. Nooit in mijn leven heb ik u zoo schitterend gezien als van avond !

— Is dat zoo ?

— Zoo zeker als ik het gewaagd heb, het u te zeggen !

— Ik zou wel eens willen weten of gij er diezelfde meening zoudt hebben op nagehouden, in den tijd toen ik nog op de fabriek werkzaam was. Toen droeg ik maar juist een eenvoudige bloes, een voorschoot en verder klompen. Ik zou eens willen weten of gij mij toen ook schoon zoudt gevonden hebben.

Hij wachtte een oogenblik alvorens op hare woorden te antwoorden. Die redenering scheen hem niet zoo klaar te zijn. Hij vroeg zichzelf af of zij soms niet een beetje den draak met hem steken wilde. Of er geen spot achter die veronderstelling verborgen kon zijn. Gaf zij hem daar geen steekje onder water ?

— Ik ben er van verzekerd, dat ik zelfs daar hetzelfde zou gedaan hebben, Meg, antwoordde hij eindelijk. Ik heb nooit in het minst mijne meening tegenover u veranderd. Meg, ik heb iets zeer belangrijks tot u te zeggen, iets dat alleen voor uwe oortjes moet voorbehouden blijven. En ik ben vast besloten het heden avond te doen. Ik kan het niet langer uitstellen, want ganzch mijne toekomst, heel mijn geluk hangt er van af !

— Wilt gij mij als 't u belieft het zout eens overgeven ?

Hij schrikte op.

— Houdt gij er niet aan het te hooren ? vroeg hij angstig.

— In alle geval hier niet, luidde het antwoord, want dan zou het zeker niet lang een geheim blijven. Ik merk reeds op dat mevrouw Duquesne geen oog van ons af houdt.

Sir Augustus Beccerley gaf 't gevraagde zoutvat over, terwijl hij tusschen de tanden siste :

— De duivel hale die mad. Duquesne.

— Oh, Gussie, maar wees nu toch niet zoo brutaal. Een zoo lieve en bevallige dame ! En dan nog een waarlijk zoo menschelijk wezen, iemand die zich zoo met de belangen harer vrienden bezig houdt. Ja, ja ik heb wel gehoord, dat gij haar verscheidene malen hebt opgezocht in Brighton en dat gij telkens naar mij gevraagd hebt.

— Ah, dat heeft zij gezegd.

— Ja, voegde Margaretha er nu deugnietachtiger bij, en zij heeft mij ook toevertrouwd hoe tevreden gij er uit zaagt, wanneer gij maar éénmaal wist, dat mijn vader nog steeds in het bezit was van zulk een groote fortuin. Toen zij u vertelde dat John Tyndall die nieuwe fabriek nu weer had voor zijn rekening genomen.

De meening welke op dit oogenblik Beccerley van zijn vrienden de Duquesne had, werden hier beter niet neergepend. Die vervloekte vrouw ! Waarom toch kon zij niet wat slimmer, wat bescheidener zijn ? Waarom was het nu juist noodig dat zij « dat » allernaal aan Margaretha had terug verteld ?

Wie weet had zij er nog niet aan toegevoerd, dat er nog anderen waren die meenden, dat de edelman aan lager wal het meer op fortuin, dan wat anders gemunt had ?

Maar bah, hij liet zich niet zoo spoedig terneer drukken. En dan, hij kwam toch ook met geen ledige handen, niet waar ? Hij kon toch iets in ruil geven voor die overgroote fortuin. Of bezat hij geen titel ? Was hij geen edelman en kon hij zich gelijk waar niet voordoen als een man waarop men fier kon zijn ? Was hij niet jong en zag hij er eerlijk niet prachtig uit ?

Margaretha zou de kans niet laten voorbijgaan om eens te kunnen pralen met den titel van « My Lady ». Voor haar wilde dat heel wat beteekenen. Op de sociale ladder zou zij daarmede veel hooger stijgen dan het al het geld van haar vader. Ja, ja sir Beccerley twijfelde geen oogenblik aan den uitslag van zijn plan.

Wanneer het diner gedaan was, stond Margaretha op en ging nu naar moeder Jephcott toe. De overige genoodigden begaven zich op dit oogenblik naar de balzaal.

— Ik vind dat gij er niet al te gelukkig uitzlet, moeder Jephcott, zegde zij vriendelijk. Is er iets ? Heb ik niet goed gezien ?

De brave oude schrikte, toen zij aldus werd aangesproken en staarde de juffer aan.

— Lieve hemel, mejuffer, zegde zij, maar ik kan u verzekeren dat ik zoo gelukkig ben als het maar zijn kan. Dat eetmaal was waarlijk iets buitengewoons ! Het is de eerste maal van mijn leven dat ik zooveel verschillende gerechten op één maaltijd heb te proeven gekregen. Lieve God, wat moet dat een werk vragen van een keukenmeid.

« Ach, mejuffer en wat ziet u er van avond bekoorlijk uit. Eerlijk ge gelooft mij, niet waar, maar nooit of nooit heb ik zulk een lief meisje bewonderd.

Dat was iets dat Margaretha tenminste voor waarheid mocht aannemen. Die lof, hoe eenvoudig betoond, was ook ware lof was gemeende bewondering. Margaretha stak hare hand nu onder den arm der oude vrouw door en zegde :

— Ik denk dat het nu juist een goed oogenblik is om hier een beetje te rusten en wat te praten.

Ze zegde verder terwijl zij zich met de brave moeder op een gemakkelijken sofa nedervleide.

— Op die manier zijn wij voor een weinig uit den weg der anderen, niet waar. En dan nog iets. Voordat ik bij u verhuisd ben, waart gij er juist goed aan gewoon mij « Meg » te noemen. Ik zie geen reden waarom gij zulks nu niet verder doen zouder.

— Oh neen, dat kan niet zijn, mejuffer dat hoort tot het verleden. Zie eens aan hoe of de tijden veranderd zijn. Gij zijt nu weer een groote juffer geworden.

De toestanden waren veranderd, inderdaad, Meg wist dat en gevoelde het thans beter dan ooit. Zij was waarlijk gelukkig, nu dat haar vadertje terug aan hare zijde leefde en dat zij alles voor hem doen kon wat in hare macht lag. Maar was zij uit andere oogpunten nog wel altijd zoo gelukkig als iedereen dacht ?

— Ik ben nog altijd evenzeer uwe vriendin gebleven, moeder Jephcott, zegde zij en ik hoop uit den grond van mijn hart dat zulks van uwen kant ten mijnen opzichte ook nog het geval is. Zeg... en om van wat anders te praten... hm, komt Lance niet van avond ?

— Ik... ik geloof het niet !

— Hij heeft mijn brief toch ontvangen ?

— Ja, dat wel. Hij was niet thuis toen de meid hem bracht, doch ik heb den brief besteld, zoodra hij is thuis gekomen.

— En niettegenstaande dat, bleef hij er toch bij, van niet te komen ?

— Ach, ziet ge mijn beste juffer, mijn jongen houdt niet aan al die groote pracht, aan dergelijke grootsche praal en feestelijkheden.

— Maar hij kan toch dansen ?

— Hm, ja, dat kan hij wel. Och u moest hem den blokkendans zien doen, dat is waarlijk de moeite waard, zegde moeder Jephcott, fier op haar knappen jongen. Maar hier.... ja, dat is hier allemaal een groot verschil, niet waar, U begrijpt ? Och ik kan u dat allemaal niet uitleggen zooals ik het zou willen doen.

— Misschien kan ik het mij toch uitleggen, zegde Margaretha.

Zij zweeg nu en keek strak voor zich uit. Hij was niet gekomen... zelfs niet, nadat zij hem eigenhandig geschreven had om hem uit te noodigen. Hij deed alsof er niets in dien aard gebeurd was ; alsof hij van niets wist. Hij had zich zelfs niet gewaardigd, haar te antwoorden. Wie weet had hij niet heel eenvoudig het briefje verscheurd en weggeworpen.

Welnu, zij zou hem nooit meer iets vragen... maar zij was angstig, zeer angstig. En binnen in haar hart was er iets dat meer dan angst verraadde.

Misschien dacht hij dat zij « te veel juffer was », nu weer opnieuw.

Tot tweemaal toe had hij haar het leven gered. Hij had haar gezoend en zij had hem gemeend, dien zoen weergegeven. Zij had zich eenige oogenblikken zelfs in zijne armen bevonden en toen was ze gelukkig geweest. En nu....

Er was wederom een heel nieuwe tijd aangebroken. Het leek wel alsof er een nieuwe scheidsmuur tusschen hen beiden was opgerezen, een hoogen en schier niet te overschrijden scheidsmuur...

— Meg, maar waar zijt ge dan toch ?

Het was de stem van Gussie Beccerley, en onwillekeurig fronste Margaretha een oogenblik de wenkbrauwen, bij het vernemen zijner stem. Zou zij weer veroordeeld zijn om opnieuw te luisteren naar dien dommen woordenvloed, naar dit flauwe gevlei ? Zij was er waarlijk op dit oogenblik niet erg opgesteld. Zij hadde liever...

(Wordt vervolgd).